

X. stretnutie

Mučeníctvo je veľkým aktom lásky.

VIDIEŤ

Prečo dnešný svet sa tak veľmi bojí utrpenia?
Odkiaľ brať silu do zápasu s utrpením?

POSÚDIŤ

Keď svätý Pavol píše korintským kresťanom o svojich súženiach a utrpeniach, svoju vieru kladie do vzťahu s ohlasovaním evanjelia. Hovorí, že sa na ňom naplňajú slová Písma: „Uveril som, a preto som povedal“ (2 Kor 4, 13). Apoštol sa odvoláva na výraz zo Žalmu 116:

„Dôveroval som, aj keď som povedal: Som veľmi pokorený“ (v. 10).

Hovoriť o viere často znamená hovoriť aj o bolestných skúškach. Avšak práve v nich svätý Pavol vidí

najpresvedčivejšie ohlasovanie evanjelia, pretože práve v slabosti najviac vyniká a prejavuje sa Božia moc, ktorá premáha našu slabosť a utrpenie. Sám apoštol sa nachádza v situácii zomierania, ktoré sa pre kresťanov stáva životom (porov. 2 Kor 4, 7 – 12). V čase skúšky nám viera dáva svetlo a práve v slabosti i utrpení jasne vidno, že „nie seba hlásame, ale Ježiša Krista, Pána“ (2 Kor 4, 5).

Jedenásta kapitola Listu Hebrejom sa končí odvolaním na tých, čo trpeli za vieru (porov. Hebr 11, 35-38). Osobitné miesto medzi nimi patrí Mojžišovi, ktorý vzal na seba Kristovo pohanenie (porov. v. 26). Kresťan vie, že utrpenie nemožno celkom odstrániť, ale že môže nadobudnúť zmysel, môže sa stať úkonom lásky, odovzdaním sa do rúk Boha, ktorý nás neopúšťa, a takto sa stať novou etapou rastu vo viere a v láske. Keď kresťan kontempluje Kristovo zjednotenie s Otcom vo chvíli najväčšieho utrpenia na kríži (porov. Mk 15, 34), učí sa mať účasť na pohľade samého Ježiša. Osvietená je dokonca aj smrť a možno ju prežívať ako posledné povolanie viery, posledné „Odíď zo svojej krajiny“ (Gn 12, 1) a ako posledné „Príď!“ , vyslovené Otcom, ktorému sa odovzdávame v dôvere, že on nám dá silu aj v tomto poslednom a definitívnom kroku.!

Zdroj: pápež František, Lumen Fidei 56.

... Na čom sa zakladá mučeníctvo? Odpoveď je jednoduchá: na Ježišovej smrti, na jeho najväčšej obete lásky, ktorá sa uskutočnila na kríži, aby sme my mohli mať život (por. Jn 10, 10). Kristus je trpiaci služobník, o ktorom hovorí prorok Izaiáš (por. Iz 52, 13-15): „daroval seba samého ako výkupné za mnohých“ (por. Mt 20, 28). Napomína svojich učeníkov, každého jednotlivo, aby denne brali na seba svoj kríž a nasledovali ho na ceste lásky k Bohu Otcovi a k ľudstvu: „Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden“, vraví. „Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“ (Mt 10, 38-39). Je to logika pšeničného zrna, ktoré zomrie, aby vzkĺčilo a prinieslo život (por. Jn 12, 24). Ježiš

sám je „pšeničným zrnom, ktoré prišlo od Boha, Božím pšeničným zrnom, ktoré padá na zem a necháva sa rozdrobiť, zničiť smrťou – a práve prostredníctvom toho sa otvára a môže tak priniesť ovocie pre celý svet“ (Benedikt XVI, návšteva luteránskeho kostola v Ríme, 14 marca 2010). Mučeník nasleduje Pána až do konca, slobodne prijíma smrť pre spásu sveta – ako najťažšiu skúšku svojej viery a lásky (por. Lumen Gentium 42).

Ešte raz, odkiaľ sa berie sila podstúpiť mučenie? Z hlbokej a intímnej jednoty s Kristom, pretože mučenie a povolanie k mučeniu nie sú len výsledkom ľudského snaženia, ale sú odpoveďou na Božiu iniciatívu a na Božie povolanie: sú darom jeho milosti, ktorá robí človeka schopným obetovať svoj život pre lásku ku Kristovi a k Cirkvi, a teda aj k celému svetu. Keď čítame životopisy svätých, fascinuje nás vyrovnanosť a odvaha pri podstupovaní utrpenia a smrti: Božia sila sa celkom prejavuje v slabosti, v biede toho, kto sa s dôverou spolieha na Neho a len do Neho vkladá svoju nádej (por. 2 Kor 12, 9). Je však dôležité zdôrazniť, že Božia milosť nepotláča ani nezmenšuje slobodu toho, kto podstupuje mučenie. Práve naopak, obohacuje ju a pozdvihuje: mučeník je celkom slobodnou osobou – slobodnou vzhľadom na moc tohto sveta; je slobodnou osobou, ktorá v jedinom definitívnom čine daruje Bohu svoj vlastný život a v najvyššom skutku viery, nádeje a lásky sa oddá do rúk svojho Stvoriteľa a Spasiteľa; obetuje svoj život, aby sa tak celkom spojila s obetou Krista na kríži. Jedným slovom, mučenie je veľkým skutkom lásky, ktorá odpovedá na nekonečnú lásku Božiu.

Drahí bratia a sestry, ako som povedal minulú stredu, my pravdepodobne nie sme povolaní k mučeniu, avšak nikto z nás nie je vylúčený z Božieho povolania k svätosti, k vysokej miere opravdivého kresťanského života a to znamená, že máme každý deň brať na seba svoj kríž. Všetci, a to najmä v dnešnom čase, keď zdá sa prevláda egoizmus a individualizmus, musíme prijať ako prvú a základnú úlohu rásť každý deň v stále väčšej láske k Bohu a k bratom, aby sme premieňali svoj život, a tak menili aj celý náš svet. Na príhovor svätcov a mučeníkov prosíme Pána, aby zapálil naše srdce: aby sme ho dokázali milovať tak, ako on miloval každého jedného z nás.

zdroj: Katechéza Benedikta XVI.

SVÄTÝ MAXIMILIÁN KOLBE, NAUČ NÁS MILOVAŤ BRATOV I ZA CENU
VLASTNEJ OBETY. AMEN.

Čo je pre mňa dôležité v postoji sv Maximiliána.

KONAŤ.

Organizovať modlitebné stretnutie vo farnosti v opretí o text modlitby KOČ k Panne Márii v spojení so svedectvami o význame KOČ a modlitby KOČ v našom živote.